

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย

ในโครงการนี้แบ่งผลการวิจัย และวิเคราะห์ผลดังนี้

1. ผลศึกษาบริบทของชุมชนในการทำก้อนอิฐเอมบอล ปริมาณการผลิต และใช้งานในแต่ละครั้งของชุมชน
2. ผลการออกแบบและสร้างเครื่องต้นแบบผลิตอิฐเอมบอลอัดขึ้นรูปจากความต้องการของชุมชน โดยใช้หลักการของวิศวกรรมเพื่อคำนวณขนาดที่เหมาะสมตามความต้องการของชุมชน
3. ผลการทดสอบประสิทธิภาพเครื่องต้นแบบอัดขึ้นรูปอิฐเอมบอลเปรียบเทียบกับการอัดขึ้นรูปอิฐเอมบอลด้วยมือเปล่า โดยวิธีการจับเวลาที่มีแรงงานในการผลิต และตรวจสอบความกลมของก้อนอิฐเอมบอล
4. ผลการทดสอบหาค่าความแน่นขึ้น (Wet Density) เพื่อหาความหนาแน่นของดินขณะมีความขึ้น
5. การคำนวณหาต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ (Economics Cost) เป็นต้นทุนทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการผลิตสินค้าประกอบด้วย ต้นทุนชัดเจน(Explicit Cost) และต้นทุนไม่ชัดเจน(Implicit Cost) รวมต้นทุนค่าเสียโอกาส (Opportunity Cost) โดยใช้สูตรการคำนวณ คือ $Explicit Cost + Implicit Cost$ (นราวุธ ระพันธ์คำ, ม.ป.ป.)
6. ถ่ายทอดผลงานต้นแบบเครื่องอัดขึ้นรูปอิฐเอมบอลให้กับกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเกษตรเพื่อสุขภาพบ้านปลิว
7. ปรับปรุงเครื่องอัดขึ้นรูปอิฐเอมบอลและออกแบบสำหรับผลิต

ผลศึกษาบริบทของชุมชนในการทำก้อนอิฐเอมบอล ปริมาณการผลิต และใช้งานในแต่ละครั้งของชุมชน

วิธีการทำอิฐเอมบอลของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเกษตรเพื่อสุขภาพบ้านปลิว

จากการสัมภาษณ์หัวหน้ากลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านปลิวทำให้ทราบวิธีการทำอิฐเอมบอลของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเกษตรเพื่อสุขภาพบ้านปลิวแต่ละครัวเรือนจะปั้นอิฐเอมบอลเก็บไว้ใช้กันเองโดยนำไปฝังกลบที่บริเวณต้นทุเรียน ประมาณ 4-15 ลูกต่อต้น กระบวนการทำมีสูตรที่หลากหลายขึ้นอยู่กับวัตถุดิบที่หาได้ในแต่ละพื้นที่ ซึ่งวัตถุดิบหลักประกอบด้วย มูลสัตว์ 17 กิโลกรัม เปลือกทุเรียน 17 กิโลกรัม มูลไส้เดือน 10 กิโลกรัม รำ 10 กิโลกรัม ถ่านบดละเอียด 1 กิโลกรัม กากน้ำตาล 1 ลิตร อาหารสัตว์เล็ก 1 กิโลกรัม ดินจอมปลวก 10 กิโลกรัม น้ำหมักจุลินทรีย์ ใส่จนกว่าจะปั้นเป็นก้อนได้ นำวัตถุดิบทั้งหมดคลุกเคล้าให้เข้ากันจนมีความเหนียวสามารถปั้นขึ้นรูปเป็นก้อนกลมได้ ในหนึ่งครั้งสามารถทำได้ประมาณ 300 ลูก ในกระบวนการปั้นอิฐเอมบอลจะต้องใช้มือบีบให้เป็นก้อนกลับไปมา ซ้ำๆ ขว้างให้เป็นก้อนกลมให้มีความแน่นไม่แตกง่ายมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 7-8 เซนติเมตร ดังภาพที่ 3 การปั้นก้อนอิฐเอมบอล เมื่อบั่นประมาณ 10 ลูกขึ้นไปจะเริ่มเกิดอาการเมื่อยล้าของมือและ

แขน ขนาดของอีเอ็มบอลแต่ละลูกจะมีขนาด ความหนาแน่น ความกลมแต่ละลูกไม่เท่ากัน เนื่องจากขนาดมือและแรงอัดเป็นก้อนไม่เท่ากัน ถ้าอัดไม่แน่นก้อนอีเอ็มบอลเมื่อเคลื่อนย้ายจะแตกได้ง่าย เมื่อบั่นอีเอ็มบอลเสร็จนำไปเรียงใส่ตะกร้าคลุมด้วยกระสอบป่าน ผึ่งลมไม่ให้ถูกแดด เมื่อน้ำระเหยตัว ก้อนอีเอ็มบอลจะแข็งขึ้น และเกิดการกระจายตัวของเชื้อจุลินทรีย์ทิ้งไว้ 20 วันจึงจะสามารถนำไปใช้งานได้

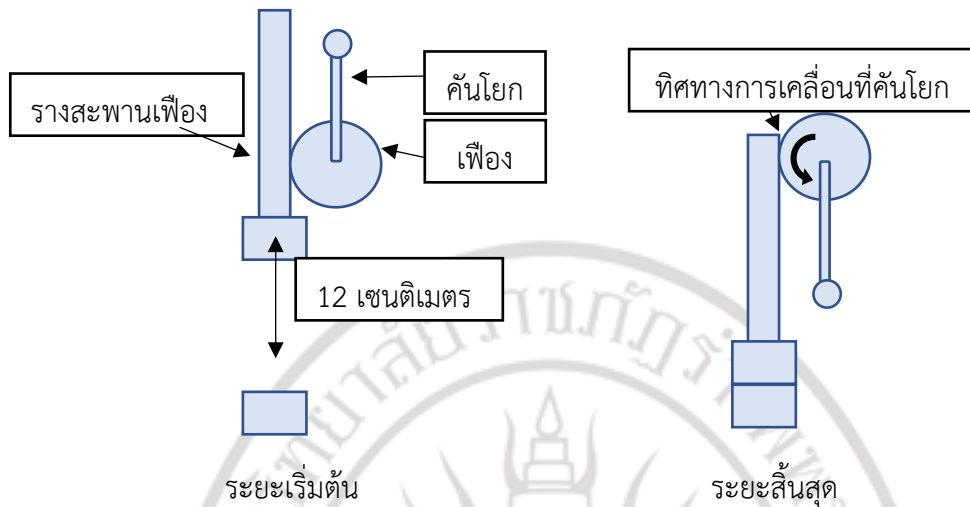
ภาพที่ 4.1 อีเอ็มบอลของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเกษตรเพื่อสุขภาพบ้านป่ถิว

ผลการออกแบบและสร้างเครื่องต้นแบบผลิตอีเอ็มบอลอัดขึ้นรูปจากความต้องการของชุมชน

ผลการออกแบบและสร้างเครื่องต้นแบบผลิตอีเอ็มบอลอัดขึ้นรูปจากความต้องการของชุมชน จากข้อมูลการศึกษากรรมวิธีการผลิตอีเอ็มบอลของชุมชนกับความต้องการลดความเมื่อยล้าในการบั่น และมีความต้องการขนาดของอีเอ็มบอลที่เท่ากัน มีความแน่นมากขึ้น โดยมีแนวทางและข้อจำกัดในการออกแบบ 6 ข้อดังนี้

1. ต้องสามารถบั่นเป็นก้อนทรงกลม
2. สามารถลดระยะเวลาในการบั่น ใช้งานได้ง่าย
3. เครื่องอัดอีเอ็มบอลสามารถเคลื่อนย้ายได้ง่าย มีความแข็งแรง ทนทาน
4. ระบบการทำงานไม่ซับซ้อน ราคาไม่สูงมาก
5. การบำรุงรักษาซ่อมแซมง่าย
6. มีความปลอดภัยในการใช้งาน

จากข้อมูลผู้วิจัยได้วิเคราะห์ถึงประสิทธิภาพและสมรรถนะเครื่องอัดก้อนอีเอ็มบอลให้เหมาะสมกับชุมชน โดยออกแบบโครงสร้างและระบบการทำงานตามแนวทางและข้อจำกัดในการออกแบบข้างต้น ที่อาศัยหลักการเบื้องต้นของแท่นเจาะสว่านมาใช้ในการออกแบบ ซึ่งกำหนดระยะระหว่างแม่พิมพ์บนและล่างห่างกัน 12 เซนติเมตร สำหรับเป็นระยะที่สะดวกในการใส่ก้อนจุลินทรีย์ ดังภาพที่ 4.2

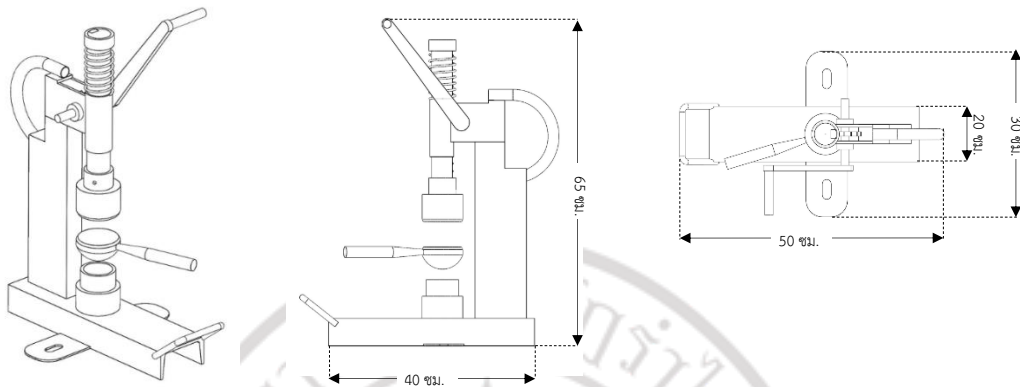
ภาพที่ 4.2 ระยะการเคลื่อนที่ของเครื่องอัดก้อนอีเอ็มบอลสำหรับการออกแบบขนาดเฟือง

จากภาพที่ 4.2 เมื่อใช้สูตร $2\pi r =$ เส้นรอบวงกลม เพื่อหาระยะของเส้นรอบวงของเฟืองจะได้

$$\begin{aligned} 12 \text{ เซนติเมตร} &= 2\pi r / 2 (\text{เคลื่อนที่คั่นโยกครึ่งรอบ}) \\ r &= 12 / \pi \\ &= 3.8 \text{ เซนติเมตร} \end{aligned}$$

จึงเลือกใช้เฟืองขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 8 เซนติเมตรในการนำไปออกแบบขนาดเฟือง

สำหรับการสร้างเครื่องอัดก้อนอีเอ็มบอลต้นแบบ จะเลือกใช้โครงสร้างเป็นเหล็กกล้า มีถั่วสแตนเลสทรงกลมผ่าครึ่งขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 7 เซนติเมตรเป็นแม่พิมพ์ในการอัดก้อนอีเอ็มบอล ด้านบนติดกับคั่นโยกเคลื่อนที่ขึ้นลงด้วยรางสะพานเฟือง และมีสปริงช่วยให้คั่นโยกกลับมาตำแหน่งเดิม ซึ่งออกแบบให้ใช้แรงในการโยกคั่นโยกน้อยกว่า 10 กิโลกรัม ตามหลักการออกแบบเชิงวิศวกรรมในมนุษย์ (Sanders & McCormick, 1993 : 252) ส่วนแม่พิมพ์ถั่วสแตนเลสอีกชิ้นอยู่ด้านล่างเชื่อมต่อจับสำหรับยกออกจากเบ้าได้ง่าย ดังภาพที่ 4.3

ภาพที่ 4.3 เครื่องอัดก้อนอีเอ็มบอลของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเกษตรเพื่อสุขภาพบ้านปลั้ว

ตัวเครื่องมีวิธีการใช้งาน คือ การเตรียมดินปั้นให้เป็นก้อนไม่ต้องกลม ไม่ต้องอัดแน่น วางไว้บนแม่พิมพ์ถ้วยสแตนเลสที่มีด้ามจับจากนั้นดึงคันโยกลงมา จะทำให้แม่พิมพ์ถ้วยสแตนเลสทรงครึ่งวงกลมทั้งสองส่วนประกบติดกัน ซึ่งจะทำให้ได้ดินก้อนอีเอ็มบอลที่เป็นทรงกลม จากนั้นยกคันโยกขึ้นและนำดินที่ผ่านการอัดเป็นทรงกลมที่อยู่บนด้ามจับออกก็จะได้บอล EM ที่เป็นทรงกลมตามที่ต้องการได้ และทำหุ้จสำหรับไว้สองตำแหน่งเพื่อยกและเคลื่อนย้ายได้สะดวกดังภาพที่ 4.4

ภาพที่ 4.4 วิธีใช้งานเครื่องอัดก้อนอีเอ็มบอลของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเกษตรเพื่อสุขภาพบ้านปลั้ว

ผลการทดสอบประสิทธิภาพเครื่องต้นแบบอัดขึ้นรูปอีเอ็มบอลเปรียบเทียบกับการอัดขึ้นรูปอีเอ็มบอล

ผลการทดสอบประสิทธิภาพการทำงานด้านเวลากับเครื่องต้นแบบอัดขึ้นรูปอีเอ็มบอล

ผลการทดสอบประสิทธิภาพการทำงานกับเครื่องต้นแบบอัดขึ้นรูปอีเอ็มบอลเปรียบเทียบกับ การอัดขึ้นรูปอีเอ็มบอลด้วยมือเปล่า โดยวิธีการจับเวลามีแรงงานในการผลิต 1 คน จำนวน 3 ครั้ง จำนวนครั้งละ 10 ลูก แล้วหาค่าเฉลี่ยแสดงดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 เวลาที่ใช้ปั้นก้อนอีเอ็มบอลด้วยวิธีการปั้นมือและเครื่องต้นแบบ

วิธีการ	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย
อัดขึ้นรูปอีเอ็มบอล ด้วยการปั้นมือ	3.56 นาที	3.44 นาที	4.37 นาที	4.06 นาที	25 วินาที
เครื่องต้นแบบอัดขึ้นรูปอีเอ็มบอล	2.45 นาที	2.31 นาที	2.21 นาที	2.33 นาที	15 วินาที

จากตารางที่ 4.1 พบว่าการอัดขึ้นรูปอีเอ็มบอลด้วยการปั้นมือ 10 ลูก ครั้งที่ 1 ใช้เวลา 3.56 นาที ครั้งที่ 2 ใช้เวลา 3.44 นาที ครั้งที่ 3 ใช้เวลา 4.37 นาที เมื่อเฉลี่ยทั้ง 3 ครั้งใช้เวลา 4.06 นาที ใช้เวลาเฉลี่ยต่อลูก 25 วินาที ถ้าใช้เครื่องต้นแบบอัดขึ้นรูปอีเอ็มบอล ครั้งที่ 1 ใช้เวลา 2.45 นาที ครั้งที่ 2 ใช้เวลา 2.31 นาที ครั้งที่ 3 ใช้เวลา 2.21 นาที เมื่อเฉลี่ยทั้ง 3 ครั้งใช้เวลา 2.33 นาที ใช้เวลาเฉลี่ยต่อลูก 15 วินาที จึงสรุปได้ว่าการอัดขึ้นรูปด้วยเครื่องต้นแบบอัดขึ้นรูปอีเอ็มบอลช่วยลดเวลาในการอัดขึ้นรูปได้ สามารถอัดขึ้นรูปได้เร็วกว่าการปั้นอีเอ็มบอลด้วยมือเปล่า

ผลการทดสอบความกลมของก้อนอีเอ็มบอล

การตรวจสอบความกลมของก้อนอีเอ็มบอล โดยใช้เวอร์เนียคาลิเปอร์ วัดความกว้างต่อความยาวเทียบสัดส่วนเท่ากับ 100 เปอร์เซ็นต์ วัดค่าจำนวน 3 ครั้ง ครั้งละ 10 ลูก การอัดขึ้นรูปอีเอ็มบอลด้วยการปั้นมือรวมทั้งหมด 30 ลูก และใช้เครื่องต้นแบบอัดขึ้นรูปอีเอ็มบอลรวมทั้งหมด 30 ลูก แสดงผลดังตารางที่ 4.2 และ ตารางที่ 4.3

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตารางที่ 4.2 ค่าความกลมของก้อนอีเอ็มบอลด้วยวิธีการปั้นมือขึ้นรูปอีเอ็มบอล

ครั้งที่	ค่าความกลมของก้อนอีเอ็มบอล(เปอร์เซ็นต์)										ค่าเฉลี่ย	SD
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
1	97.14	83.68	93.45	84.20	92.54	85.49	88.23	83.56	90.15	72.04	87.05	7.02
2	84.95	89.29	74.65	84.95	88.08	75.73	86.44	76.53	95.76	84.99	84.14	6.70
3	89.74	84.12	75.89	82.22	85.49	97.92	95.85	78.99	84.19	78.24	85.27	7.31
ค่าเฉลี่ยรวม											85.48	7.01

ตารางที่ 4.3 ค่าความกลมของก้อนอีเอ็มบอลด้วยเครื่องต้นแบบอัดขึ้นรูปอีเอ็มบอล

ครั้งที่	ค่าความกลมของก้อนอีเอ็มบอล(เปอร์เซ็นต์)										ค่าเฉลี่ย	SD
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
1	96.95	98.37	98.13	99.34	99.74	98.82	99.61	96.78	99.35	98.69	98.58	1.04
2	96.95	97.35	97.74	99.87	97.16	96.29	97.92	98.60	95.86	98.44	97.62	1.17
3	95.55	95.82	94.85	99.60	99.74	98.82	95.85	97.49	97.20	98.82	97.38	1.80
ค่าเฉลี่ยรวม											97.86	1.34

จากตารางที่ 4.2 และ ตารางที่ 4.3 พบว่าการอัดขึ้นรูปอีเอ็มบอลด้วยการปั้นมือมีค่าความกลมของก้อนอีเอ็มบอล ครั้งที่ 1 ค่าเฉลี่ย 87.05 (SD=7.02) ครั้งที่ 2 ค่าเฉลี่ย 84.14 (SD=6.70) ครั้งที่ 3 ค่าเฉลี่ย 85.27 (SD=7.31) และมีค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมด 85.48 (SD=7.01) การใช้เครื่องอัดขึ้นรูปอีเอ็มบอลมีค่าความกลมของก้อนอีเอ็มบอล บอล ครั้งที่ 1 ค่าเฉลี่ย 98.58 (SD=1.04) ครั้งที่ 2 ค่าเฉลี่ย 97.62 (SD=1.17) ครั้งที่ 3 ค่าเฉลี่ย 97.38 (SD=1.80) และมีค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมด 97.86 (SD=1.34) ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่าค่าเฉลี่ยความกลมของก้อนอีเอ็มบอลที่อัดขึ้นรูปด้วยการปั้นมือมีค่าความกลมน้อยกว่าเนื่องจากขนาดของก้อนอีเอ็มบอลไม่ค่อยเป็นทรงกลมจึงส่งผลให้ค่า X และ Y มีความต่างกันสูงกว่าจึงส่งผลทำให้มีค่าความกลมของก้อนอีเอ็มบอลที่น้อยกว่าการใช้เครื่องอัดขึ้นรูปอีเอ็มบอล ดังภาพที่ 4.5

การปั้นมือ

เครื่องอัดขึ้นรูป

ภาพที่ 4.5 ลูกอิเอ็มบอลจากการปั้นมือและใช้เครื่องอัดขึ้นรูปอิเอ็มบอล

ผลการทดสอบหาค่าความแน่นชื้น (Wet Density)

ผลการหาความหนาแน่นของดินขณะมีความชื้น โดยหาความหนาแน่นชื้นของการอัดขึ้นรูปอิเอ็มบอลด้วยมือเปล้ากับเครื่องต้นแบบอัดขึ้นรูปอิเอ็มบอล อย่างละ 30 ลูก แสดงผลดังตารางที่ 4.4 และตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.4 ค่าความแน่นชื้นของก้อนอิเอ็มบอลด้วยวิธีการปั้นมือ

ครั้งที่	ค่าความแน่นชื้น										ค่าเฉลี่ย	SD
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
1	1.49	1.55	1.30	1.21	1.43	1.31	0.75	1.41	1.30	1.55	1.33	0.23
2	1.26	1.18	0.98	1.71	0.81	1.27	1.01	1.32	1.29	1.16	1.20	0.24
3	1.28	0.99	1.10	1.26	1.29	0.99	0.93	1.00	1.09	1.22	1.12	0.14
ค่าเฉลี่ยรวม											1.21	0.21

ตารางที่ 4.5 ค่าความแน่นชื้นของก้อนอีเอ็มบอลด้วยเครื่องต้นแบบอัดขึ้นรูปอีเอ็มบอล

ครั้งที่	ค่าความแน่นชื้น										ค่าเฉลี่ย	SD
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
1	1.56	1.63	1.56	1.69	1.67	1.50	1.52	1.48	1.64	1.68	1.59	0.08
2	1.65	1.79	1.78	1.72	1.63	1.39	1.62	1.44	1.33	1.50	1.58	0.16
3	1.52	1.58	1.67	1.76	1.61	1.63	1.53	1.43	1.45	1.70	1.59	0.11
ค่าเฉลี่ยรวม											1.59	0.12

จากตารางที่ 4.4 และตารางที่ 4.5 พบว่าค่าความแน่นชื้นของการอัดขึ้นรูปอีเอ็มบอลด้วยมือ ครั้งที่ 1 ค่าเฉลี่ย 1.33 (SD=0.23) ครั้งที่ 2 ค่าเฉลี่ย 1.20 (SD=0.24) ครั้งที่ 3 ค่าเฉลี่ย 1.12 (SD=0.14) และมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 1.21 (SD=0.21) ค่าความแน่นชื้นของก้อนอีเอ็มบอลด้วยเครื่องต้นแบบอัดขึ้นรูปอีเอ็มบอลครั้งที่ 1 ค่าเฉลี่ย 1.59 (SD=0.08) ครั้งที่ 2 ค่าเฉลี่ย 1.58 (SD=0.16) ครั้งที่ 3 ค่าเฉลี่ย 1.59 (SD=0.11) และมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 1.59 (SD=0.12) ดังนั้นค่าความแน่นชื้นของการอัดขึ้นรูปอีเอ็มบอลด้วยมือมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าค่าความแน่นชื้นของเครื่องต้นแบบอัดขึ้นรูปอีเอ็มบอลเนื่องจากเครื่องอัดขึ้นรูปอีเอ็มบอลมีแรงในการอัดมากกว่าการอัดขึ้นรูปอีเอ็มบอลด้วยมือจึงทำให้มีค่าความแน่นชื้นมากกว่า

ผลการคำนวณต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์

ผลการคำนวณต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ (Economics Cost) เป็นต้นทุนทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการผลิตอีเอ็มบอล ประกอบด้วยต้นทุนชัดเจน(Explicit Cost) ค่าใช้จ่าย ได้แก่ ค่าวัสดุ ค่าแรงงาน ค่าผลิตเครื่องปั้นอีเอ็มบอล และต้นทุนไม่ชัดเจน(Implicit Cost) รวมต้นทุนค่าเสียโอกาส (Opportunity Cost) ได้แก่ ค่าจ้างตัวเอง ซึ่งในระยะเวลา 1 ปี มีการผลิตอีเอ็มบอลเดือนละ 2 ครั้ง ต่อหนึ่งรอบการผลิตได้ประมาณ 300 ลูก ผลดังแสดงดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 การคำนวณต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการผลิตอีเอ็มบอลด้วยวิธีการปั้นมือและ การใช้เครื่องต้นแบบอัดขึ้นรูป

วิธีการ	ค่าวัตถุดิบ	ค่าแรงงาน (1 คน)	ต้นทุนเครื่องอัด ขึ้นรูปอีเอ็ม บอล	ค่าจ้างตัวเอง	ต้นทุนทาง เศรษฐศาสตร์
การปั้นมือ (2 วัน/รอบการ ผลิต)	24,000 บาท (1,000 บาท x 24 ครั้ง)	14,400 บาท (600 บาท x 24 ครั้ง)	-	14,400 บาท (600 บาท x 24 ครั้ง)	52,800 บาท/ปี
เครื่องอัดขึ้นรูป (1 วัน/รอบการ ผลิต)	24,000 บาท (1,000 บาท x 24 ครั้ง)	-	5,000 บาท	7,200 บาท (300 บาท x 24 ครั้ง)	36,200 บาท/ปี

การผลิตอีเอ็มบอลในหนึ่งรอบการผลิตสามารถปั้นได้ประมาณ 300 ลูก ในระยะเวลา 1 ปี มีการผลิตอีเอ็มบอลเดือนละ 2 ครั้ง จากตารางที่ 4 พบว่าการปั้นอีเอ็มบอลด้วยการปั้นมือ มีค่าวัตถุดิบปีละ 24,000 บาท ค่าจ้างแรงงาน 1 คน รอบละ 2 วันรวมเป็นค่าแรงปีละ 14,400 บาท ค่าจ้างตัวเองปีละ 14,400 บาท รวมต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ด้วยการปั้นมือ 52,800 บาท/ปี ส่วนการใช้เครื่องอัดขึ้นรูปอีเอ็มบอลไม่ต้องคำนวณจ้างแรงงานเพราะสามารถทำคนเดียวได้และสามารถผลิตได้เสร็จภายในหนึ่งวันต่อรอบการผลิต มีค่าวัตถุดิบปีละ 24,000 บาท ต้นทุนเครื่องอัดขึ้นรูปอีเอ็มบอล 5,000 บาท ค่าจ้างตัวเองปีละ 7,200 บาท รวมต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์จากการใช้เครื่องอัดขึ้นรูปอีเอ็มบอล 36,200 บาท/ปี ซึ่งสามารถลดต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ได้ถึง 16,600 บาทในปีแรก

ผลการถ่ายทอดผลงานต้นแบบเครื่องอัดขึ้นรูปอีเอ็มบอลให้กับกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเกษตรเพื่อสุขภาพบ้านปัดวี

ผลการถ่ายทอดผลงานต้นแบบเครื่องอัดขึ้นรูปอีเอ็มบอลให้กับกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเกษตรเพื่อสุขภาพบ้านปัดวี เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ.2565 ได้นำเครื่องอัดขึ้นรูปอีเอ็มบอลมอบให้กับตัวแทนกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเกษตรเพื่อสุขภาพบ้านปัดวี และถ่ายทอดองค์ความรู้และสาธิตวิธีการใช้ง่าย ตลอดจนวิธีดูแลรักษาและซ่อมบำรุงเบื้องต้น ในการลงพื้นที่มีผู้ร่วมรับการถ่ายทอดความรู้จำนวน 10 คน ดังภาพที่ 4.6

ภาพที่ 4.6 การถ่ายทอดผลงานต้นแบบเครื่องอัดขึ้นรูปอิเอ็มบอลให้กับกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเกษตรเพื่อสุขภาพบ้านปถวี

ผลสัมภาษณ์หัวหน้ากลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านปถวีเรื่องความพึงพอใจต่อต้นแบบเครื่องอัดก้อนจุลินทรีย์ ดังภาพที่ 4.7 สามารถสรุปได้ว่าเครื่องต้นแบบนี้มีความเหมาะสมดี ช่วยลดความเมื่อยล้าในการปั้น ลดเวลาในการทำงาน สามารถยกเคลื่อนย้ายได้สะดวกมีน้ำหนักเครื่องกำลังดี มีลักษณะการใช้งานตามความต้องการของกลุ่ม เครื่องนี้สามารถทำงานได้ง่ายไม่ต้องดูแลรักษามาก ทำความสะอาดและบำรุงรักษาได้ง่าย มีข้อเสนอแนะเรื่องถ้าต้องการผลิตเพิ่มจะมีต้นทุนต่อเครื่องเท่าไร และสามารถอัดก้อนอิเอ็มบอลได้หลายลูกต่อการกดหนึ่งครั้งจะดีมาก การใช้เครื่องอัดต้นแบบนี้ถ้าไม่ต้องปั้นเบื่องตันก่อนเข้าเครื่องอัดได้จะดีมาก

ภาพที่ 4.7 ผลสัมภาษณ์หัวหน้ากลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านป่าแก้วเรื่องความพึงพอใจต่อต้นแบบเครื่องอัดก้อนจุลินทรีย์

ผลการปรับปรุงเครื่องอัดขึ้นรูปอีเอ็มบอลและออกแบบสำหรับผลิต

หลังจากที่ทีมผู้วิจัยได้ทดสอบระบบกลไกและหลักการทำงานของเครื่อง และการเก็บผลค่าสถิติการทำงานจริงเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ทีมผู้วิจัยได้นำข้อมูลข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่ได้ เข้าสู่การพัฒนาการออกแบบ โดยใช้หลักการออกแบบผลิตภัณฑ์ของ วัชรินทร์ จรุงจิตสุนทรที่ต้องคำนึงสำหรับนักออกแบบผลิตภัณฑ์มีหลักการออกแบบ 10 ประการ ได้แก่ (วัชรินทร์ จรุงจิตสุนทร, 2548) 1.หน้าที่ใช้สอย (Function) , 2.ความงาม (Aesthetics) , 3.ความสะดวกในการใช้(Ergonomics) , 4.ความปลอดภัย (Safety) , 5.โครงสร้าง (Construction) ,6.ราคา (Cost) , 7.วัสดุ (Materials) , 8.กรรมวิธีการผลิต (Production) , 9.การซ่อมบำรุงรักษา (Ease of maintenance) , 10.การขนส่ง (Transportation)

ทีมผู้วิจัยได้ออกแบบโดยได้พิจารณาเลือกหลักการออกแบบจาก 10 ข้อโดยใช้ 4 ข้อดังนี้

1. หน้าที่ใช้สอย (Function) โดยทีมผู้วิจัยได้คำนึงถึงหลักการข้อนี้เป็นข้อสำคัญที่สุดในการออกแบบครั้งนี้ โดยทุกการใช้งาน โดยเฉพาะ OUTPUT ที่ได้จากเครื่องต้องเป็นก้อนดินที่สมบูรณ์พร้อมจะนำไปใช้งานต่อได้ทันที ในกระบวนการต่อไปจะเป็นการนำดินที่ได้จากเครื่องอัดขึ้นรูปอีเอ็มบอลตากให้แห้งตัว การออกแบบส่วนนี้เน้นไปที่ชิ้นส่วนของการกดดินเป็นหลัก โดยแป้นกดใช้

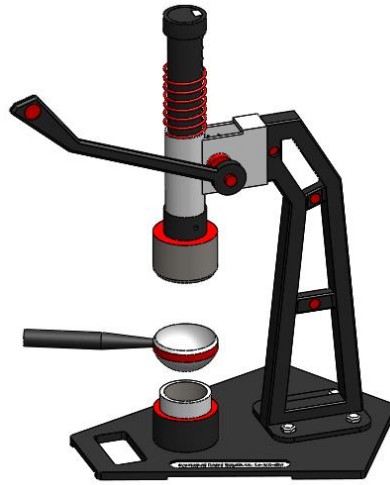
เป็นรูปครึ่งวงกลมประกบกันเส้นผ่านศูนย์กลาง 70 มิลลิเมตรและเพิ่มส่วนที่เป็นผ้าพลาสติกเพื่อให้เนื้อดินไม่ติดกับแท่นกดขึ้นรูป พร้อมทั้งแป้นกดรองด้านล่างสามารถขยับออกมาเพื่ออำนวยความสะดวกการนำก้อนดินออกหลังจากการกดอัด ทำให้หน้าที่ใช้สอยสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

2. ความสะดวกในการใช้ (Ergonomics) ทีมผู้วิจัยคำนึงเรื่องการยศาสตร์ในการใช้งาน (Ergonomics) ความสะดวกสบายในการใช้งาน นักวิจัยได้ออกแบบคันโยกมือจับ โดยแรกเริ่มได้พัฒนาจากก้านกดมือจับแบบก้านตรงไม่มีมือจับ ซึ่งเกิดการเมื่อยล้า เมื่อใช้งานไประยะเวลาานาน ทีมผู้วิจัยจึงได้พัฒนาเป็นก้านโค้งเพื่อให้ได้องศาการกดดินมากขึ้น และสุดท้ายจึงพัฒนามาเป็นก้านตรงและมือจับมีองศาเฉียงขึ้นไป 20 องศา ซึ่งตามหลักการยศาสตร์จะทำให้มุมในการใช้มือเป็นมุมที่ผ่อนคลายขึ้น เมื่อใช้งานระยะเวลาานานจะลดการเมื่อยล้าของมือได้เป็นอย่างดี และทีมผู้วิจัยยังได้ออกแบบให้คันโยกสามารถติดตั้งสลับซ้าย-ขวา เพื่อตอบสนองต่อการใช้งานของผู้ถนัดมือซ้าย-ขวาได้ เป็นการนำเอาหลักการการออกแบบเพื่อมวลรวมมาประยุกต์ใช้ และส่วนของตัวเครื่องออกแบบให้มีการยึดจับ หรือยกเพื่อเคลื่อนย้ายให้สะดวกยิ่งขึ้น โดยออกแบบให้มีมือจับเพื่อยก 2 ตำแหน่ง คือ ตำแหน่งแรกที่คอของเครื่อง และตำแหน่งที่ 2 ที่ฐานของเครื่อง เมื่อใช้ 2 จุดนี้ในการเคลื่อนย้ายจะสามารถยกได้อย่างสะดวกและปลอดภัย

3. กรรมวิธีการผลิต (Production) ทีมผู้วิจัยออกแบบให้ผลิตภัณฑ์ผลิตได้ง่ายที่สุดเนื่องจากโจทย์จากชุมชนต้องการให้เป็นเครื่องที่ผลิตและซ่อมบำรุงได้ในชุมชน ทำได้ด้วยชาวบ้านเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับการผลิตของเครื่องจักรที่มีอยู่ในชุมชน โดยไม่ต้องคำนึงถึงการผลิตเรื่องการผลิตจำนวนมากในระบบโรงงานอุตสาหกรรม

4. ราคา (Cost) นักวิจัยผลิตโดยใช้ราคาที่ไม่แพงและเหมาะสมจากกรรมวิธีการผลิตข้างต้น ประกอบกับการเลือกวัสดุที่หาง่าย เนื่องจากการกลุ่มผู้ใช้งานมีความต้องการที่เน้นไปที่ใช้งานง่าย ได้ผลงาน ใช้งานทนทาน และไม่สนใจเรื่องความสวยงามมากเท่าไร

ทีมผู้วิจัยนำทฤษฎีการออกแบบหลักการพื้นฐาน โดยอาศัยส่วนประกอบขององค์ประกอบศิลป์ คือ จุด เส้น รูปร่าง รูปทรง น้ำหนัก สี และพื้นผิว มาประยุกต์ใช้ เน้นไปในการใช้สี โดยใช้จิตวิทยาของสีคำ เป็นหลักในการสื่อถึง ความแข็งแรง ความทนทาน ตามที่ผู้วิจัยได้ตั้งหลักการออกแบบไว้ข้างต้น และสีคำยังเหมาะสมกับการทำงานที่ต้องมีการเลอะเทอะอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับการนำเครื่องไปใช้งานในชุมชน อีกทั้งทีมผู้วิจัยได้เลือกสีขาว เป็นสีตัดเพื่อให้ชิ้นส่วนต่าง ๆ ได้แสดงสัดส่วนที่ชัดเจนขึ้น และได้เลือกสีแดง มาเป็นสีเพื่อเน้นหรือจุดสนใจ (Emphasis or Centre of Interest) ซึ่งทีมผู้วิจัยต้องการให้มีจุดเน้นให้เกิดสิ่งที่น่าสนใจหรือสะดุดสายตาแก่ผู้พบเห็น ให้เกิดความรู้สึกนี้ให้เกิดขึ้น เพื่อให้ชิ้นงานมีความโดดเด่นและสอดคล้องกับ หลักการใช้สีในงานอุตสาหกรรม สีเพื่อความปลอดภัย คือ สีแดง ที่หมายถึงห้ามหรือหยุด เพื่อสื่อถึงความระมัดระวังในการใช้งานเครื่อง ดังภาพที่ 4.8 ซึ่งทีมผู้วิจัยได้แตกรายละเอียดสำหรับการผลิตไว้ในภาคผนวก และได้นำเครื่องอัดขึ้นรูปบีเอ็มบอลที่ปรับปรุงดีไซน์แล้วมอบสู่ชุมชน ดังภาพที่ 4.9

ภาพที่ 4.8 เครื่องอัดขึ้นรูปอีเอ็มบอลที่ผ่านกระบวนการออกแบบ

ภาพที่ 4.9 มอบเครื่องอัดขึ้นรูปอีเอ็มบอลที่ผ่านกระบวนการออกแบบสู่ชุมชน